

ความหมายของนาฏศิลป์พื้นเมือง

จุดประกายความคิด

เพื่อน ๆ คิดว่าท่ารำของการแสดงพื้นเมืองใด ที่สามารถนำมาใช้ประกอบเพลงเพื่อออกกำลังกายได้

นาฏศิลป์พื้นเมือง หมายถึง ศิลปะการแสดงร่ายรำประกอบดนตรี ได้แก่ ระบำ รำ ฟ้อนต่าง ๆ ที่นิยมเล่นกันหรือแสดงกันในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อม ความเชื่อ ศาสนา ภาษา อุปนิสัย และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแต่ละท้องถิ่น

นาฏศิลป์พื้นเมืองของไทย แบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก-เฉียงเหนือ (อีสาน) และภาคใต้ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองเป็นการแสดงที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นที่ทรงคุณค่าและมีลักษณะเด่นที่แตกต่างกัน

ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง

การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นการแสดงที่เกิดขึ้นมาจากพิธีกรรม ความเชื่อและประเพณีที่คนในอดีตจะประกอบพิธีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เทวดา บรรพบุรุษ จึงเกิดการฟ้อนรำ เพื่อบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้พึงพอใจ และยังเป็นการแสดงที่เกิดขึ้นจากการละเล่นพื้นเมืองที่คนในท้องถิ่นนิยมเล่นกันในงานเทศกาล เพื่อความสนุกสนาน จึงเกิดการร่ายรำ การแสดงที่สร้างความบันเทิงให้กับคนในท้องถิ่น

การแสดงนาฏศิลป์มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความบันเทิง และใช้ประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น เช่น การฟ้อนผีมดผีเม้ง เป็นการฟ้อนรำเพื่อบูชาผีปู่ย่า ระเบิดารีกีปัส เป็นการร่ายรำเพื่อเฉลิมฉลองใช้ในงานรื่นเริงต่าง ๆ

ฟ้อนผีมดผีเม้ง เป็นการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ
แสดงถึงวัฒนธรรมด้านความเชื่อ

ระเบิดารีกีปัส เป็นการแสดงพื้นเมืองภาคใต้
ที่มาของภาพ : ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย